

Op. Woord zo. 25 september 2016 – 26-e zondag door het jaar C

Broeders en Zusters, welkom in deze Eucharistieviering. Voor veel mensen is de strijd om het bestaan vaak een overleven dat nauwelijks nog leven is. Gerechtigheid schreeuwt om gehoor bij God onze Heer en Rechter. Maar ongerechtigheid en egoïsme overstemmen de roep om vrede, geluk en welzijn voor alle mensen vooral de armen. Voor hoevele Lazarussen is dat niet het geval? Hoe en wanneer zal God recht doen?

Aan het einde van de vredesweek mogen we ons afvragen: wie wint de strijd: de rijke of de arme; wie is rijk, wie is arm? Diegene die God aan zijn zij heeft... Bidden we daarom! Dan zal rust en vrede ook ons deel zijn. Waar we nog in onrust en onvrede zijn vragen we om Gods'rijke ontferming.

Het is een evangelie met een hoge moeilijkheidsgraad. Want: wat wil de Heer ons zeggen, meegeven en meedelen? Waarom en waar gaat het om en waarheen?

In de eerste lezing horen we (opnieuw) de sociale profeet Amos over asociale toestanden. Uiterlijke schijn en egoïstisch vertoon van 'zorgelozen en zelfverzekerden' wordt radicaal afgewezen. Dat moet uitgebannen worden want het gaat in tegen alles wat God wil en heilig is. Het is zonde in alle opzichten.

De apostel Paulus geeft in zijn brief aan Timoteus aan hoe het wel moet en kan. Een getrouw getuigenis wat authentiek en zinvol christelijk is is dan ook vruchtbaar en werkzaam: streven naar 'gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde, volharding, zachtmoedigheid'.

Een utopie? En het evangelie dan? Naarmate je het vaker hoort beluister je er steeds meer lagen en dimensies in deze parabel van diep ingrijpende sociale aard met eeuwigheidswaarde. Jezus schetst een situatie die er in zijn tijd – en ook de onze! – werkelijk voorkomt: schrijnende armoede tegenover verkwistende rijkdom. De rijke anonieme levensgenieter tegenover de met name genoemde Lazarus die er arm en ellendig eraan toe is.

De dood overkomt zowel de rijke als Lazarus en dan wordt alles omgedraaid. Lazarus wordt rijk beloond; de rijke definitief gestraft. Hij had nog wel zo'n mooie uitvaart gehad! Een laatste vertoon van ijdelheid. Misschien had hij wel zijn eigen grafrede geschreven... Nu heeft Lazarus (vert. God is mijn hulp) alles en hij niets. En in dit schimmenrijk gelden andere maatstaven. Hij bedelt om wat verlichting maar zelfs die kan de grootmoedige vader Abraham niet geven. De kloof is te groot; 2 werelden los van elkaar. Dan roept hij zijn hulp en bemiddeling in voor zijn broers. Door zo'n teken zullen ze toch wel veranderen, reageren om zijn lot te ontgaan. Maar zelfs dat zal niet baten. Het is niet mogelijk om zich te bekeren als men niet wil; het laat zich niet afdwingen of bewijzen. Einde verhaal? Nogal wrang of niet?

Zonder te moraliseren of voorbarige conclusies te trekken is het volgens mij niet: dat Jezus het sociale vraagstuk eens en voorgoed wil oplossen en ook niet dat ons hier informatie wordt geboden over het leven na de dood. Het gaat wel de richting uit van: wanneer God het onrecht ziet en het leed van de arme en onderdrukte wat doet Hij dan voor die mens? Het is de klacht, aanklacht van de psalmist (73, 44 en 17) tot de Heer waar de oneerlijkheid regeert en het cynisme en egoïsme heerst... en rechtvaardigheid met voeten getreden. Dan is de blijde

Boodschap: God is je ware, enige rijkdom. Egoïsme loopt letterlijk dood. Je kunt je niet met al je geld en goed verzekeren tot over de dood. Geld roest en geeft geen vrede maar onrust, onvrede wanneer het niet in dienst staat van en voor anderen. Er is nu eenmaal geen doodsbestendige polis van de eeuwigheid.. Het zou toch jammer zijn en.. te laat... als je pas na je dood kennis maakt met God. Mensen zijn vaak zo zelfvoldaan – zelfgenoeg het woord zegt het al – dat ze God vergeten en Hem niet nodig willen hebben. Is het dan eerlijk om te stellen dat dat andersom voor God (vanuit Hem) wel geldt ? Dan zou Hij geen recht doen aan Zichzelf.

Je kunt een belegging doen – nu al – die rendement oplevert bij Hem – straks. Door nu goed te zijn en goed te doen voor armen, voor anderen en je te bekeren. Dan leef je eenvoudig met de dood – d.w.z. de ontmoeting met God – voor ogen en kun je daar heel je leven rustig op voor bereiden. Niet uit angst maar gewoon bewust zoals de monnik opgeroepen wordt dagelijks de dood indachtig te zijn.

Investeer dus in je geestelijke rijkdom. Wij – rijken – mogen ons dat echt aantrekken. Het oordeel is geen theoretisch- theologisch examen – hoop ik ! – maar een practicum volgens Mattheus 25 nl. wat heb je voor Mij gedaan ? Dat zal dus een bevestiging zijn van wat er bij God toe doet in relatie tot ons elkaar en jezelf.

Waarom zijn mensen dan nog zo hardnekkig; hardleers ? Wanneer Jezus Lazarus uit de dood heeft opgewekt is er een groep die het niet gelooft en wil geloven zelfs al waren ze er getuige van. Zij lichten de farizeeën in en besluiten dan ook maar Lazarus uit de weg te ruimen als anti- reactie op het onomstotelijk wonder.

Jezus is de echte Lazarus. Hij is De Arme die 'buiten de poort '(stadspoort Jeruzalem) heeft geleden en gekruisigd en gestorven is. Zo is Hij Gods' glorie ingegaan en wil ons erin doen delen. Zo geeft Hij geen teken maar is Hij het teken om opdat wij geloven. Doen we dat.

Moeilijk weerbarstig evangelie. Maar die het meeste weerstand oproepen zijn het meest waardevol.

Ergens zijn we allemaal Lazarus... dus geroepen om bij God thuis te zijn en feest te vieren ! Maak het dus feest voor anderen, jezelf en God.

Amen.